

Keski-Pohjanmaan kulttuuriopiston audiovisuaalisen viestinnän opiskelija

Sevillassa pääsimme härkätaistelureenalle ja huomasimme, että ihmiset odottivat sisäänpääsyä ja portit avattiin melkein heti sen jälkeen. Menimme katsomaan kuinka paljon sisäänpääsy maksaa, ja koska se oli vain 6€, ajattelimme, että tämä on ohittamaton juttu. Menimme siis mukaan kierrokselle, jossa ensiksi käsiteltiin härkätaisteluseuramuseon esineiden avulla härkätaistelun historiaa ja piirteitä. Lopuksi pääsimme vielä tutustumaan härkätaistelureenaan. Kierros oli mielestäni todella mielenkiintoinen, ja monet mielikuvistani osoittautuivat vääriksi! Yleinen mielikuva on että areenalla on vain matadori kirkkaanpunaisen kankaan kanssa sekä härkä. Oikeasti härkätaistelussa on kolme matadoria, jossa on jokaisella oma roolinsa, ja kangas on pinkki! Lisäksi areenalla on nähty myös mm. hevosia, kissoja ja koiria. Lisäksi matadori sai härän tapettuaan palkinnoksi taitojensa mukaan tavallaan ”pisteitä”. Eli yhden korvan, kaksi korvaa, tai korvat ja hännän. Itse en menisi härkätaistelua katsomaan, mutta oli mielenkiintoista kuulla sen säännöistä ja historiasta.

Vein kaverini maistamaan Espanjan perinteistä aamu- ja iltapalaruokaa, eli churroja colacaon kera! Ne ovat tosiaan kuin pitkulaisia munkkeja, joita ei vain ole sokeroitu, vaan ne pitää itse kastaa aina välillä sokeriin. Olivat aika herkullisia.

Yhtenä päivänä kävelimme kohti Los Bolichesin juna-asemaa. Sieltä jatkoimme keskustaan ja keskustan bussiasemalta lähdimme Mijasín valkoiseen kylään. Hintaa matkalla oli vain 1,25 € per väli. Mijasín kylää sijaitsee siis hieman korkeammalla mitä Fuengirolan kaupunki ja sinne nousimme ohutta mutkikasta tietä pitkin. Bussikuski ajoi matkan lujaa, ja välillä mutkissa tuntui, kuin koko bussi kaatuisi. Lopulta, kun pääsimme Mijakseen, niin kaikki mielikuvani paikasta kaatuivat heti. Kuvittelin että kyseessä olisi hiljainen kylä, jossa vain sattumoisin kaikki talot ovat valkoisia ja siellä köpöttelisi hyvin pukeutuneita mummoja ja vaareja. Asia ei kuitenkaan tosiaan ollut aivan niin. Kylän keskusta oli täynnä kaikenmaailman turistirojukauppoja, nahkakauppoja ym. Lisäksi satuimme paikalle juuri kun siellä oli meneillään jonkin sortin kansanmusiikki-fiesta. Toisin kuin normaalisti Fuengirolassa, meihin kiinnitettiin yllättävän paljon huomiota tuolla. Miehet huutelivat peräämme kaikkea, yrittivät vikitellä aasikärryjen kyytiin (20e kierros Mijaksen ympäri, rahastustako?), yrittivät puhua Suomea, katselivat päästä varpaisiin, heiluttelivat jne. Ei miellyttävää. Paras oli kun jossain kahvilassa yksi mies yhtäkkiä nähdessään meidät tokaisi tomerasti ”Tervetervet!” Ollaan ilmeisesti melko suomalaisen näköisiä. Kylän näköalapaikoilta oli mielettömät näkymät merelle ja Fuengirolan kaupunkiin päin. Todella kaunis kylä oli kyseessä, joskin turistiryssämeinkin oli kerinnyt tarttua sinne jo aika pahasti.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:07